

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

*”Bedjen, och eder
skall varda givet;
söken, och I skolen
finna: klappen, och
för eder skall varda
upplåtet.”*

Matt. 7:7

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

GRYNING...

Min vän och broder — det är soluppgång från höjden
— det är morgonrodnadens timme. Guds ansiktets sol
skall åter börja lysa över världen. Det är gryningsdim-
man som ligger tung och grå över världens dalar och
slätter — det är yrvakna människor uppe på bergs-
höjderna som börja ropa och tala.

Det är gryningsfrossa över människosjälens, huttran-
de olust och sömnig ovilja: låt mig få sova — det är så
rätt och kallt — det är ju meningen att vi skulle få
sova i fred ännu en stund.

Vi hade det ju så skönt på våra människens promenader
— vi levde ju i mänskenet — i den historiska kristen-
domens mänsken — allt var så stämningsfullt och fint
— det var ett så säreget och trolskt behag över land-
skapet — något så överkligt och eteriskt.

Förstör ej spindelväven — o, akta daggpärlorna —
var aktsam om denna spröda harmoni — den är för fin
för att störas av ovarsamma händer och klumpiga steg
och råa bullrande röster.

Det är yrvakna människor uppe i bergsbyarna som
ropa: solen går upp snart.

O all gryningstimmens olust — all sömntung frossa
i uppvaknandets ögonblick.

Verkligheten nalkas. Guds sol skall åter lysa över
världen.

Åter skola män och kvinnor vandra på jorden med
levande blickar och lugna, rena hjärtan — vandra på
jorden med Jesus Kristus levande i själ och lemmar —
andens levande tempel — en härlighet inför Den Högs-
tes ögon.

Åter skola män och kvinnor leende och frimodigt
lida smälek och förföljelse i Jesu namn och gå ut till
Honom utanför lägret och bära Hans smälek.

Ty de hava här ingen varaktig stad, utan söka efter
den tillkommande staden.

Min vän och broder — det är en morgonrodnad av
höjden — det är en ny väckelse som skall gå över vär-
lden.

Om man väcker någon på rätt sätt, blir han vaken
och kläder sig och går ut till arbetet — till arbetet i
vingården.

Vingårdens herre behöver arbetare.

Broder och syster — låt oss stå upp i Jesu namn
och börja!

Morgonrodnaden bräcker — vi skola få se den nya
dagen — det är en fröjd att vara kristen:

Det är Jesus och Honom korsfäst.

Sven Lidman

(Ur förordet till Augustinus bekännelser)

Nr 3

1 febr. 1968

Årg. 9

VAD ÄR SYND – VAD SÄGER GUDS ORD?

Av Björne Erixon

Det finns väl knappast något *religiöst ord* som folk i allmänhet och världslig press i synnerhet, så grundligt feltolkat som just detta ord: SYND.

Här blottlägges en ohygglig okunnighet i andliga ting, men också många gånger en betydelseförvrängning. Hur skall man annars förklara fenomenet? —

Alltför många gånger försvinner effekten i vårt arbete på grund av ett slarvigt, rutin-vanemässigt bruk av för oss välkända religiösa ord och uttryck. Av gammal vana rör vi oss med "Kanaans tungomål", utan att tänka på om våra åhörare förstår språket eller ej. Vi förutsätter många gånger alltför mycket av andlig kunskap hos människorna. Och därför får vi också ibland erfara att våra brinnande och välmenande appeller klingar ohörda. (Naturligtvis är det oftast fler orsaker till detta.) Hur många av t. ex. dagens ungdomar förstår vad bibeln menar med frälsning? Exemplet kunde mångfaldigas. Men jag hoppas verkligen att alla fattat min tanke bakom de antydda frågeställningarna. Detta är *inte* ett exklusivt problem för s. k. "intellektuella" förkunnare. Det gäller oss alla.

Låt oss nu återvända till den ursprungliga frågan. Vad menar bibeln med synd?

Jag har många gånger med smärta sett hur ytligt och "söndagsskolaktigt" vi sett på detta.

Hur kan så många kristna, som väl läser Bibeln, ha en så grund människouppfattning? De blir ju förvånade när synden presenterar sig precis som den är. Vidare så rör man ju upp himmel och jord för några centimeter mer eller mindre på kvinnans kjol, medan man knappast ser de "verkliga" synderna. Här har vi förmodligen en av de många orsakerna till fenomenet Guds barnbarn.

En ytlig synduppfattning är andra sidan av en "billig" nåd eller vice versa. Vi vägrar egentligen att helt och hållet acceptera Guds omdöme om oss. —

Synd är att inte träffa målet. Synden består i ett brutet och brustet gudsförhållande. Synd är olydnad mot Gud och att leva i synd betyder då att vara skild från Honom. Men obs! vi blir inte syndare därför att vi syndar, utan vi syndar därför att vi är syndare! Vi lever såsom syndare på resterna av den fallna människans, Adams, dödsbo som är ett komplett konkursbo.

Sådana är vi alltså, som Gud ser oss, utan masker och förklädnader. Och hela detta gamla syndasläkte är under Guds dom.

Men NU räknar inte Gud med släktet längre. Ty Jesus Kristus har i sin död, under den märkliga beteckningen "den siste Adam", gjort upp räkningen med det gamla släktet. Inför och hos Gud finns inte längre den barriär mellan Honom och människan som en gång skilde dem åt —

synden. Gud har i Jesu död och uppståndelse ordnat med ett fredsslut i förhållande till den mot Homom fientliga världen.

Vad innebär detta?

Jo, när Gud ser människan, så ser Han vad Jesus utverkat åt henne. Jesus står där som hennes försvarare när människan skall försöka bli fri *allt anklagelsematerial* som synden, samvetet och Åklagaren (Satan) i processen visar fram för henne. Det finns ingen chans att smita undan. Det kan bara bli ett utslag: döden. Då träder försvarsadvokaten, Jesus, in i bilden. Han säger: Jag dör istället för henne. Låt människan gå fri. Jag tar hennes straff. Då detta godkännes får människan gå. —

Men dock!

De flesta människor vill inte *acceptera* detta. Dels menar man sej inte vara skyldig till döden, dels, om man erkänner sin skuld, vill man inte att någon annan skall dö i ens ställe. Invändningarna mot betydelsen av Jesu försonande död kunde säkert fylla avhandlingar. En del erkänner öppet att de får en känsla av *äckel* inför talet om Jesu ställföreträdande död.

Synden kan belysas ur *fler synvinklar* och betydligt *mer* utförligt än här är möjligt.

Många klänger fast vid sin *älsklingsidé* om synden som *blott en ofullkomlighet* (Jag gör så godt jag kan-teorin, då skall väl Gud vara nådig).

Av det jag här ovan antytt om syndens väsen så bör det stå klart att *synd är ett religiöst begrepp*. Vi syndar därför att vi är syndare. (Till vår *beskaffenhet* och "natur".)

SYND ÄR EGOCENTRICITET, TY DESS MOTSATS, TRO, ÄR KRISTOCENTRICITET.

Synden hämtar kraft och styrka av OTRON

vilket är att förkasta Kristi försoningsverk. (Se ovan.) Synden har väsentligen två *uppenbarelseformer*: OGUDAKTIGHET OCH ORÄTTFÄRDIGHET. Ogudaktigheten är *främst* ett förvänt och brustet *gudsförhållande*. Den visar sej bl. a. i jagets självförhållande. Man vill hellre gå sin *EGEN* väg, som är olydnads-olycks-avgrundsvägen. Här ser vi nästan hela mänskligheten, som besättningen på ett skepp, som gör MYTERI och AVSÄTTER KAPTENEN. Är det då underligt om skeppet styr mot undergången?

SYNDEN SOM ORÄTTFÄRDIGHET BELYSER FÖRHÅLLET TILL MÄNNISKOR. I detta sammanhang kan tyvärr ofta moral förfalla till moralism. Och det är alltid så att ur det brutna gudsförhållandet (ogudaktigheten) *flyter* det orätta förhållandet gentemot medmänniskan. De onda gärningarna har alltid DET ONDA OTROSHJÄRTAT som *källa*. DÄRFÖR är det lönlöst att söka ändra beteendemönster, om inte *hjärtat* först "tas ut" och ett nytt hjärta "sättes in", ur vilket de goda gärningarna kan flyta. Det är nog trots allt som Luther sade: "Goda gärningar gör ingen människa god. Men en god människa gör goda gärningar."

Ja, nu har jag bara vidrört ytterkanterna *kan* det *tyckas* av problemet synd. Men om du läser det här *en gång till* så kanske förståelsen ökar.

Jag har tagit fram enbart några få "*tanke-modeller*". Med en bestämd avsikt. Att söka påvisa svårigheten av att på modernt språk tala om vad synd är.

Jag vill till sist ställa en rannsakande och ödesdiger fråga: *När vårt budskap fram?*

Björne Erixon

Käre ofrälste Vän.

Jag tänker på Dig varje dag.

Jag ber till Gud för Dig, att Du må komma i verklig syndanöd över det liv, som Du nu lever utan Gud och hopp i världen.

Jesus kommer snart och Han vill så gärna, att Du skall vara beredd att få möta Homom då, när Han lyftar upp sin brudeskara i skyn. —

En kväll när jag som vanligt slog upp min bibel fick jag läsa om Josafats underbara seger över sina fiender. Det blev så levande för mig, vad Jesus gjor-

JESUS FRÄLSAR

de för oss i sin död på Golgata. Där banade Han för oss en härlig väg till seger genom sitt dyrbara blod. Till denna fristad får Du fly sådan Du är med all Din synd och skam och där får Du en verklig seger över Dina gamla fiender synden och satan, som vill ödelägga Ditt liv.

Fly för Ditt livs skull. Fly till Jesus som älskar Dig och som utgav sig själv i döden för att rädda Din själ från förtapelsen.

En fridshälning till Dig från Din, i Jesus Kristus, broder

Kent-Morgan Tallås

VAKNA UPP och HÅLL DIG VAKEN

Av Kjell-Arne Sundström

Vi som lever livet i Kristus, kan vittna om vår Herre och Frälsare. Vi vet aldrig, på vilket sätt någon av våra handlingar, aldrig så ringa, eller något ord, aldrig så litet, kan göra Kristus levande för en av våra medmänniskor.

Vår Herre och Frälsare ger oss många tillfällen, till att tala om Honom och handla för Honom. Vi behöver inte gå långt för att finna en medmänniska, som behöver den andliga hjälp, som Gud kan bruka oss att förmedla. Dessa medmänniskor finns runtomkring oss i vardagslivet.

Tar vi vara på alla dessa tillfällen, att söka vinna våra medmänniskor för Jesus?

Äldre vänner, som var med i Guds verk i seklets början, talar gärna om de härliga väckelsetiderna då. Man hade inga stora och flotta kyrkor och lokaler att samlas i. Man trängdes i små, enkla stugor och Guds kraft uppenbarades och hänförelsen var stor. Elden brann.

I dag så slår man sina rötter allt fastare i världen och vid jordiska ting. Man bygger allt finare kyrkor och bröder i ledande ställning, framför hur viktigt det är, att vi som kristna bekännare engagerar oss i det politiska livet. Satans propaganda håller på att ta överhanden i både statskyrka och

frikyrklighet idag och Kristus kommer i skymundan.

Nej, Kristus har aldrig kallat oss till några politiker i denna världen, utan till levande Kristusbrev. Halleluja! Som bärare och förmedlare av Kristi evangelium till våra medmänniskor. —

Vid de stora väckelsernas början de första åren på 1900-talet då Herren utgöt den Helige Ande över sina längtande barn i vårt land, då hette det: Tillbaka till Apostlagärningarna. Predika allt Guds råd. Ha inget uppgjort program i mötena: Den Helige Ande skall leda!

Men var är vi nu och vart bär det hän på många håll inom den svenska kristenheten av idag? —

Tag avstånd ifrån det världsen har att bjuda och återvänd till de urgamla kraftkällorna. Den som gör det, skall få uppleva urkristendomens krafter och väckelse. Guds rike består icke i ord, utan i kraft. Pris ske Gud!

Låt Jesus få herraväldet i ditt liv från och med nu, så att du av hela ditt hjärta kan ropa med glädje: "Kom, Herre Jesus!"

Partiandan och bojkotten är hård och dömande på många håll inom kristenheten idag. När jag fann det förenligt med Herrens vilja, att lämna den

frikyrkoförsamling jag tidigare tillhört, för att tjäna Jesus i full och härlig frihet, då fick jag uppleva detta fruktansvärda motstånd. Det var till och med trossyskon som ifrågasatte om jag var frälst, som kunde lämna församlingsgemenskapen. Tack och lov, att jag idag får uppleva denna Guds barns härliga frihet. Icke tjäna människor, utan Jesus själv. Halleluja!

Vakna upp, du broder och syster, som sover andligen, eller håller på att somna och som är hård och dömande i ditt hjärta. Herren vill möta, frigöra och använda dig i sin tjänst idag. Det finns skaror idag, som vaknar upp och väntar på den stora stund, då "Brudgummen" skall uppenbaras.

Se i tro på Jesus, som kom och friköpte dig med sitt dyra blod. Han är densamme idag.

Herren må giva oss nåd, till att gå ut på gator och gränder — som aldrig förr — med budskapet: "Jesus kommer snart — omvänd dig!" Midnattsropet ljuder idag över hela vårt land: Maranata — Herren kommer!

Är du med på den smala vägen?

Kjell-Arne Sundström
Haparanda

VAKEN och BEDJEN

VÄCKELSE och

Ämne vid samling i Stockholm

I Guds verk blir man aldrig pensionerad! Gud har en uppgift åt var och en. Kan man inte predika, spela eller sjunga så kan man ändå vara med. Genom att sprida litteratur och traktater — varför inte Midnattsropet med sitt väckande och engagerande budskap — till sina vänner är man en aktiv själavin-

Ett möte med Jesus gör att man brinner för andra människors frälsning. Då är det utmärkt att ha en tidning eller en traktat som ett kontaktmedel för att nå dem. Det är den uppsökande kärleken som är drivfjädern.

Deltagarna talade om olika typer av traktater, som behövs i väckelsearbetet. Dels behövs en tryckt traktat med ett väckelsebudskap, där plats lämnas för församlingarnas mötesannonsering. Dels kan alla grupperna ute i landet beställa stencilerade traktater från Midnattsropet i Stockholm till självkostnadspris.

Det är upprörande att vi kristna måste komma på skam när vi ser på profana rörelser och deras aktiviteter, sade *Arne Imsen*. Se på kommunistungdomen i Kina. De är besjälade av en enda tanke: att få vara till

nytta för partiet och tjäna Mao. Är Jesus större än Mao? Då borde i stället den profana världen vända sina blickar mot de kristna för att lära hänförelse, målmedvetet arbete under svåra förhållanden och kärlek till det budskap man är ute för att sprida.

Arne Imsen inledde med att ange fyra punkter för konferensen att ta ställning till. Först talade han om tidningens rättsliga ställning. Skulle han själv, likom tidigare, också i fortsättningen vara ägare eller vore det önskvärt att äganderätten fördes över på någon församling, stiftelse eller dylikt? Som andra punkt lade han fram tidningens målsättning och som tredje dess uppläggning. Tidningen ska vara ett kamporgan gentemot alla former av avfall, påpekade han. Den ska ha ett uppbyggelsemoment och ska även ha

traktatform. Som sista punkt angav han tidningens policy i fråga om annonser och urval av artiklar.

Han framhöll vidare, att han under tidningens hela utgivningstid har velat gå emot amerikaniseringen inom kristenheten och all slags mission utanför och vid sidan av församlingen. Han önskade att denna linje skulle hållas även om tidningen nu skulle byta ägare. De församlade var ense om att Maranataförsamlingen i Stockholm ska tillfrågas om den vill överta äganderätten. —

Per-Olof Fägerholt talade om språkets betydelse. Det kan hända att folk blir chockerade bara därför att vi använder ett vardagligt språk, som de inte är vana att finna i en religiös tidskrift, sade han.

Stor enighet rådde i konfe-

Arne Imsen

Anders B. Andersson

Per-Olof Fägerholt

Agne Bark

LITTERATUR

nare. Det var nog det deltagarna i Litteraturkonferensen i Stockholm, som hölls den 5 och 6 januari, fäste sig mest vid. När vi har Midnattsropet, har också alla en uppgift. Tidningen har ett väckelsebudskap både till frälsta och ofrälsta och genom att missionera med den kan alla få vara med och tala om

att Jesus lever och att Han verkar i denna tidens aftonskymning. Under ordförandeskap av Bernt Martinsson samtalande Arne Imsen, Anders B. Andersson, tidningens redaktionskommitté och flera kommissionärer om Midnattsropet som ett organ i väckelsens tjänst.

rensen om Midnattsropets mål-ställning och uppläggning.

Ivar Johnsson påpekade att vi måste ha klart för oss vad striden gäller. Då kommer också linjerna att klarna. Kampartiklarna har sin givna plats så länge vi tror på Midnattsropet som ett kamporgan och vill stå för sanningen.

— Så fort man förkunnar evangeliets absoluta krav polemiserar man, sade Björne Erixon.

Anders B. Andersson påpekade att vår strid gäller inte bara MOT något utan framförallt FÖR något. Vidare talade han om att tidningen har en bred läsekrets. De vittnesbörd som finns i varje tidning läses mest, även av de intellektuella. Ett faktum är att en människas personliga upplevelse alltid är det som griper mest. Utrymmet för de personliga vittnesbörden

får under inga förhållanden minskas. — Han efterlyste också fler undervisande artiklar i de kristna huvudstyckena.

Mona Sundquist talade om den nya typ av personliga vittnesbörd som ibland kommer i tidningen i form av intervjuer och påpekade att det alltid måste vara ett samarbete mellan redigerare och artikelförfattare för att få fram bästa material.

— Ska Midnattsropet ta upp frågor om kriget, statstjänstemännens ställning, aborter, kultur- och nöjeslivet? frågade Arne Imsen. Även om församlingen ska vara staten underdånig står hon i vissa fall över samhället, sade han.

Agne Bark sade att tar vi ställning för rättfärdigheten kommer vi också att uppleva smörjelsen. Finns det överhuvud taget någon fråga där Bibeln inte har något svar? —

Per-Olof Fägerholt sade, att det är lättare att ta ställning nu än det kommer att bli. Vi är skyldiga att ge Bibels svar på de frågor som människor måste ta ställning till i vardagslivet.

Under samtalen hade flera uttryckt farhågor för att Midnattsropet ska öppna sina spalter för kommersiella annonser. Angående tidningens annonspolicy frågade Arne Imsen om man kan tänka sig annonser för sådant som är nödvändigt i evangelisationsarbetet, som grammofooner och bandspelare. Väckelsens egna grammofonskivor och böcker måste givetvis få annonsplats och även sådana alster från annat håll som hör väckelsens folk till. På sista tiden har tidningen lanserat mötesannonsering på näst sista sidan till rent självkostnadspris.

forts. nästa sida

Mona Sundquist

Gösta Svensson

Ivar Johnsson

Björne Erixon

Gun Swärd:

Förbannelse eller välsignelse?

När Adam och Eva drevs ut från Edens lustgård talade Gud till dem om det liv, som människor sedan i århundrade efter århundrade skulle få leva. Kvinnan fick veta, att hon med smärta skulle föda sina barn och mannen, att han i sitt anletes svett skulle få äta sitt bröd och att den mark, som han brukade, skulle vara förbannad och TÖRNE och tistel skulle den bära. Avfallets dag — förbannelsens dag.

Jesaja profeterade om den ÅTERSTÄLLELSE som en dag skulle ske genom Jesus, Guds Son. Då skulle förbannelsen vändas i välsignelse, det stora ljuset bryta fram ur mörkret, vildmarkens törne förvandlas till en underbar trädgård. "Där törnesnår nu finnas skola cy-

Gösta Svensson informerade om de problem som möter vid utgivning av skivor och efterlyste råd och hjälp i sitt arbete, samtidigt som han påminde om den stora välsignelse, i synnerhet vissa, grammofonskivor varit till. —

Lördagseftermiddagens möte gav ett mäktigt budskap om vikten av Andens ledning i allt arbete för Jesus Kristus. — Vi ska vara systematiska, sade Arne Imsen och sprida tidningen efter vissa givna system,

presser växa upp, och där nässlor stå skall myrten uppväxa."

På Golgata kors fick Jesus del av förbannelsens skörd, *man vred samman en krona av törne och satte på honom*. All människans ondska och hat gavs som lön till Konungarnas Konung och Herrars Herre. Det var inte lustgårdens rosor utan förbannelsens törne han fick. Men när Han utropade: "Det är fullbordat", öppnades en ny och levande väg för det syndiga människosläktet in i paradiset. Och den förste, som fick gå den vägen var en hemsk rövare. När han förstod, att Jesus var Konungen bad han: "Tänk på mig, när du kommer i ditt rike." Och Jesus svarade: "I dag skall du vara med mig i PARADISET." Vägen var öppen, fri till Paradiset!

Tror du att förlorade syndare i dag kan få uppleva denna förvandling från förbannelse till välsignelse och evigt liv? Tror du, att Guds församling på jorden genom Jesus får uppleva den Återställelse som endast Han kan ge? "Genom honom har allt blivit till som är till." Och Han har kommit för att vi skulle ha liv och övernog. Tag emot Hans fullhet, Hans frälsning och du skall, liksom rövaren en gång, få uppleva att Paradisetets port står öppen för dig.

Gun Swärd

men vi måste också vara öppna för den helige Andes ledning så att vi kan nå de enskilda människorna som är i nöd. I Apostlagärningarna talas det om att Kristi efterföljare fick änglabesök, som gav dem direktiv, och att den helige Ande ledde dem till människor, som var i behov av hjälp. Det måste bli vår bön att vi kommer dit-hän om vi ska vara aktiva i själavinnandet.

Mona Sundquist

VAD

Vad är frälsning? — behöver vi frälsning? —

Detta frågar säkert många människor nu för tiden. Därför behöver vi som kristna försöka besvara dessa frågor. I Bibeln står det att vi alltid skall vara redo att svara var och en som av oss begär skäl för det hopp som finns i oss. 1 Petr. 3: 15.

Vad är frälsning?

Själva ordet frälst kommer av ett gammalt nordiskt ord som betyder "fri hals". Alltså: man har fått halsen fri! I Bibeln står det: "Vår själ kom undan såsom en fågel ur fågelfångarnas snara." Ps. 124: 7. Vi var alla under djävulens våld; snaran var så att säga redan lagd om vår hals. Vi var genom vår natur hemfallna åt vredesdomen. Ef. 2: 3. "Alla ha va ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud." Rom. 3: 23.

Om Gud hade lämnat oss i detta tillstånd skulle vi alla gå evigt förlorade. Vi voro utan Gud och utan hopp i världen. Men nu har, prisat vare Herrens härliga namn, Han icke lämnat oss, utan Han har sänt sin älskade Son hit ned till denna syndiga jord, just hit där syndafallet skedde, för att leva under våra förhållanden, under denna oerhörda press som det faktiskt är att vara människa, leva ett fullkomligt liv här i renhet och kärlek och så dö för våra synder. Därigenom upprättade Jesus frälsning åt oss genom sin fullkomliga offerdöd

ÄR FRÄLSNING?

på Golgata. Men Han uppstod också på tredje dagen och besegrade därigenom all djävulens makt och skänkte oss full seger, så att vi kan *leva för Gud*.

Den seger Han vunnit är vår! Halleluja! Han dog för våra synders skull och uppstod för vår rättfärdiggörelses skull.

Man kan också översätta ordet frälst med "räddad". Vi som är frälsta i dag, vi är frälsta eller räddade från ett tillstånd och in i ett annat. Det står i Kol. 1: 13: "Han har frälst oss från mörkrets (djavulens) vælde och försatt oss i sin älskade Sons rike." Vi hade vänt ryggen åt Gud och levde i synd och överträdelse, men när Jesus frälste oss kom vi in i Gud rike.

"Guds rike är invärtes i eder", säger Jesus. Det har blivit fött in i oss, detta nya underbara liv i kärlek, sanning och rättfärdighet. Bibeln kallar också detta att ha blivit född på nytt. Det står i Romarbrevet, att Gud gör den ogudaktige rättfärdig som tror på Jesus.

Behöver vi frälsning?

Nu kanske du ändå frågar: "Behöver jag verkligen frälsning? Jag gör var människa rätt och jag är ingen dålig person?" —

Är det verkligen så säkert?

Det beror på vad du jämför dig med. Om du fått smutsfläckar på dina kläder och du står på ett ställe där det är dålig belysning, så ser du inte fläckarna, men om du kommer ut i ett skarpare ljus, så ser du att du

inte alls är ren. Om man jämför sig med vanliga mänskliga mått eller med människor som man tycker är sämre än en själv, så tycker man att man är bra. Men kommer man ut i Guds och Hans Ords ljus, så får man snart se att *man är en syndare*.

Jämför du dig med Jesus, får du se att du är oren. —

Även om *du* anser dig vara en bra människa, så måste vi dock erkänna att det inte är det goda som dominerar i världen i stort sett, utan det är det onda. Det är nedbrytande krafter som härskar. Bibeln säger också att hela världen är i den Ondes våld. Alla människor har syndat; således är du och jag också delaktiga i det tillstånd som är rådande, men vi kan få våra synder förlättna och bli renade från dem. Alltså behöver vi var och en denna frälsning från Gud.

Det räcker inte heller med att själv leva ett anständigt liv, utan man skall också rädda de som går förlorade. Bibeln säger: "Rädda dem som släpas till döden och bistå dem som stappla till avrättningsplatsen." Ords. 24: 11. Detta kan man också tillämpa i andlig mening. Här till behöver man kraft från Jesus.

Man kan synda på flera sätt. Du har säkert inte bara begått överträdelse mot Guds lag, utan du har också gjort underlåtenhetssynder. En frikyrkoman har sagt: "Det första århundradets människor vägrade tro att tron på en korsfäst skul-

le kunna frälsa dem. Det tjugonde århundradets människor vägrar tro, att förkastandet av den Korsfäste skulle betyda att gå förlorad." Det är träffande. Kristus och Honom korsfäst är ditt enda hopp, och förkastar du Honom, så förkastar du också dina möjligheter till frälsning, och Han kommer att förkasta dig.

Hur upplever man frälsning?

Hur skall jag då bli frälst? frågar du.

Bibeln säger att "var och en som åkallar Herren Jesu namn, han skall vara frälst". Och "om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst". —

Du kan nalkas Gud i bön, var du än är. Om du kommer till Jesus som en syndare och beder Honom om syndernas förlåtelse och frälsning, så blir du frälst. "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh. 1: 9.

Alltså: om du har bedit om syndernas förlåtelse, så kan du också tro att Han har förlåtit dig och att du har det eviga livet, och du är Guds barn. Och så är det Gud som utför sitt verk i dig. Då har du bara att tacka och prisa Honom. Sedan får du fortsätta att leva för Gud i enlighet med Hans Ord, och Han skall leda och hjälpa dig för varje dag.

På nästa sida skall jag berätta hur jag själv blev frälst.

Av

Elof Augustsson

SÅ BLEV JAG FRÄLST

Jag vill berätta om hur jag upplevde Guds frälsning. —

Jag är uppväxt i ett, åtminstone i viss grad, kyrkligt hem. När jag gick och läste för prästen, som det hette, så tvingade mina föräldrar mig att gå till kyrkan varje söndag. Det var emellertid det värsta jag visste. Det var så dödligt tråkigt tyckte jag. Jag bara väntade på att prästen skulle säga amen och sluta. Så några religiösa anlag hade jag tydligen inte, men Gud har nedlagt evigheten i varje människas hjärta.

Jag kom ganska djupt ut i synden sedan, men efter några år började jag och mina kamrater gå på pingstvännernas möten. Där var det väckelse och liv och stor glädje bland de frälsta. Jag blev gripen, detta var något nytt för mig. Jag hade aldrig förnekat Gud, men jag visste inte vad frälsning var. Nu blev jag ställd inför detta. Gud talade till mig och sökte mig.

Inom parentes sagt, så är det alltid Gud som tar första initiativet till vår frälsning, och när vi då vänder oss till Honom, så möter vi också Honom. —

Det kom så en torsdagskväll när jag skulle gå ut från mötet som jag varit med på. Predikanten fick tag i mig vid dörren och frågade mig om jag ville bli frälst. Jag visste inte riktigt vad jag skulle svara, men sade att jag inte trodde att jag kunde bli frälst den kvällen. Efter en stund sade han: "Vi kan i alla fall försöka, vi kan böja våra knän och bedja tillsammans." Jag gjorde så, jag böjde mina knän och han bad för mig. Själv kunde jag inte bedja och det sade jag också till honom efteråt, och att jag därför inte trodde att jag var frälst. Då sade han till mig några ord som grep mig oerhört och som inte släppte mig sedan: "Du har i alla fall visat inför Gud nu att du vill tillhöra Honom, genom att du har böjt knä för Honom."

Det gick så två dagar och jag kom i en väldig nöd och mörker. Jag upplevde som David säger, att Herrens hand var tung över mig. Jag kände att jag måste bli frälst. På fredag kväll när jag kom hem från arbetet tog jag Bibeln för att se vad jag skulle få upp för ett ord. Jag fick då se Joh. 14:1: "Edra hjärtan vare icke oroliga. Tron på Gud, tron ock på mig." Det var precis vad jag behövde.

Jag fick då klart för mig att om jag gick till bönemötet på lördag kväll och bad om syndernas förlåtelse så skulle jag bli frälst.

När jag så gick till bönemötet och var ensam på vägen, tänkte jag på att när jag nu kom till mötet, så skulle jag bedja till Gud och så skulle jag bli frälst. Så kom dessa ord spontant över mina läppar: "Käre Gud, i kväll skall jag bli frälst!" Då kände jag med det-

samma hur nöden och mörkret jag haft inom mig försvann och en underbar frid och glädje fyllde mig. Jag hade aldrig känt mig så lycklig.

Jag gick så till min kamrat, han följde också med mig och blev frälst den kvällen. När jag kom till mötet kunde jag bara tacka Gud, ty jag förstod att jag redan var frälst.

Jag minns så väl hur sångarna sjöng:

"Vid mitt hjärta så länge min
Frälsare stod,
och från klappande handen det
droppade blod,
men till slut gav jag akt, dörren
öppnade sig
och jag bad Honom ingå och
stanna hos mig."

Detta hade nu blivit min erfarenhet. Halleluja! När så kören sjöngs:

"Se, Han står vid dörren och
klappar på,
om någon då låter öpp
Han in genom dörren då strax
skall gå

och skänka båd frid och hopp",
då gick min kamrat fram och
lämnade sig åt Gud. Det var
underbart.

Det har nu gått rätt många år sedan dess, och jag har gått igenom många skiftande upplevelser; inte alltid av det angenäma slaget, men under allt har Gud bevarat och välsignat mig, och jag är frälst i dag, prisat vare Herrens härliga namn! Jag vill tjäna Herren till dess att Han kommer med det pund Han gett mig; min längtan är att få rädda några av dem som håller på att gå förlorade.

Det skall bli underbart när Jesus kommer och Han skall säga: "Väl gjort du gode och trogne tjänare, gå in i din Herres glädje!" Amen.

Gud välsigne dig att komma till Jesus och mottaga Hans underbara frälsning!

Elof Augustsson

GÖREN EDER INTET BEKYMNER

Av
**Leif
Andersson**

"Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskingar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön och med tacksägelse. Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus." Fil. 4: 6—7.

Gören eder intet bekymmer...

Det här är underbara ord. Vilken förmån att få gå med alla våra bekymmer till Gud. Tänk att få lägga av allt som tynger ner oss, vid Jesu fötter och lämna det där. Personligen har jag fått uppleva sångarens ord:

*"O, sköna plats, som Gud mig gav,
där faller varje börda av.
Dit får med allt till Gud jag gå,
o, sköna plats, min bönevrå."*

Gören eder intet bekymmer...

Det betyder inte att vi därför skall leva ett ansvarslöst och ett lättjefullt liv — tvärtom. Lösta från våra egna bekymmer och personliga omsorger kan vi mera helhjärtat tjäna Jesus och bli bättre skickade till att ta ansvar för andra och olika uppgifter i Guds verk. —

Gören eder intet bekymmer...

Med detta följer en underbar frid i våra hjärtan. Det känns

skönt att få överlämna allt åt Honom, som vet allt och kan allt. Man får inte alltid bönesvar på en gång, men friden kommer genast, då man överlämnat sina problem åt Jesus.

Gören eder intet bekymmer...

De orden gäller också dig som kämpar mot synden. Jesus har lidit döden på korset också för dig. Du behöver inte längre vara olycklig och lida ständiga nederlag. Jesus har burit din synd och dess straff. Han har segrat över djävul och död och uppstått från de döda för att också du skall kunna bli en ny människa. Tro detta så blir du frälst. Amen!

Med bud från GUD...

Detta vare parollen och borde så vara för den kristna ungdomen, och alla bekännande kristna. Något för dig. "Med bud från Gud."

Vilket härligt och stort ämne

att få vittna och gå ut med till människorna. För mig personligen som vill vara en kristen ger det ny inspiration. Det står i vår bibel i 2 Kor. 5: 20 och

2: 14, 15. Han för oss ständigt fram i segertåg och å Kristi vägnar är vi alltså sändebud. Tänk om vi inte fungerar här då har vi ju svikit vår kallelse. Allvarligt.

Vidare står det i 1 kor. 6: 19, 20: "I ären ju köpta och betalningen är given så förhåll er då Gud i eder kropp."

Underbara balsam.

Han leder oss och följer oss både genom mörker och dalgångarna samt upp på höjderna och i solljuset.

Detta är något för dig.

Med bud från Gud i dag. Morgondagen har vi inte sett.

*Ebbe Nilhammer
Skara*

KJELL OLSSON, 23 år, har nyss avtjänat ett långt fängelsestraff. Han har varit inblandad i en omfattande narkotikahandel. Nyss har han också lösts från de satans bojar som bundit honom vid synd och kriminalitet. —

Fri, frälst och frimodig börjar han här att berätta för MIDNATTSROPETS läsare om hur han mötte JESUS och fördes ut ur den undre världens mörker och dödskylla och in i Guds frälsnings varma solsken.

JAG VAR

Hur reagerar Du när Du läser i tidningen att någon blivit fast med narkotika för en kvarts miljon på sig? Eller någon har sprängt ett kassaskåp med en massa pengar i? Vad tänker Du? Tänker Du överhuvudtaget alls? Är det inte så, att detta är något, som är så främmande för Dig, att Du inte alls reagerar för det? —

Ändå är detta något som finns mitt ibland oss. Bor Du i en större stad, så ser Du nästan dagligen människor som reagerar på ett helt annat sätt än Du, när de läser det ovan nämnda. Människor som reagerar så här: Jag undrar just om det var NN, eller om det var NN, som åkte fast den här gången? —

Det finns nämligen en mycket välorganiserad undre värld i vårt land. En värld med egna lagar, med egna moralbegrepp. Det är en hård och skoningslös värld. —

Du har många gånger mött dess representanter, utan att känna igen dem. De skiljer sig inte på något sätt ifrån vanliga människor. Inte till det yttre. De är likadant klädda som vi. De uppför sig likadant som vi. Det finns bara en liten krets av likasinnade som känner deras rätta jag. Då Du har läst om Bosse Högberg och hans brava-der, har Du utan att veta om det också läst namnen på flera

framstående personer inom undre världen. —

De smutsiga, orakade individer som Du ser hänga utanför systembolaget, tillhör inte, om Du trodde det, den undre världen. —

Nej, den undre världens medlemmar ser Du utan att känna igen dem.

Den välklädde, unge, förälskade man, som med fru och barnvagn kommer emot Dig på trottoaren, kan vara en av Sveriges farligaste postförfalskare.

Eller den framgångsrike "kändisen" som veckotidningarna älskar att göra "hemma hos"-reportage om — kan Du tänka Dig honom som en av landets farligaste narkotikahandlare, med miljoner i årsinkomst? —

Jag skulle här kunna nämna namnen på ett tiotal s.k. "kändisar" som har nära samröre med den illegala narkotikahandeln i Sverige.

Att jag inte gör det har flera anledningar.

Främst kanske därför att polisen redan vet lika mycket som jag. Det är bara det att de inget kan bevisa. En av anledningarna är också att jag en gång var medlem av detta, som kallas den undre världen. Skulle jag här nämna bara ett enda namn, så vore det detsamma som att jag skrev min egen dödsdom. Det finns bara ett

straff för en tjallare som en gång tillhört den inre cirkeln.

Ja, detta var en del av den bistra sanning om vad som sker bakom kulisserna i välfärds-samhället Sverige. Jämför vad som står i Matt. 24:12, eller 2 Tess. 2:3. Vi lever sann- ligen i laglöshetens och det stora avfallets tid. Vårt sam- hälle håller på att ruttna sön- der inifrån.

Kan Du fatta detta?

Verkar det för överkligt?

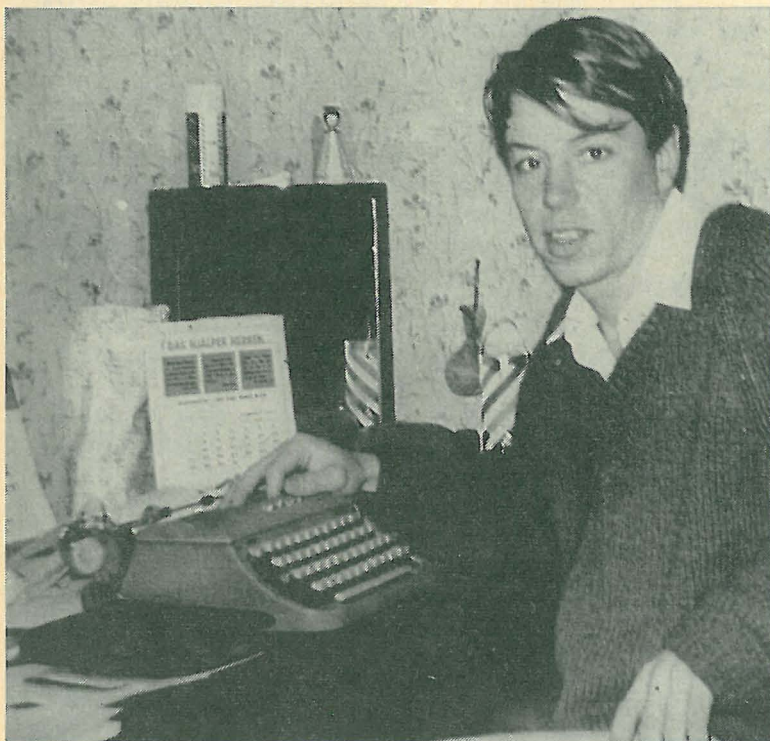
**Då vill jag genom att be-
rätta lite om mig själv och
mitt livsöde, försöka ge Dig
en liten uppfattning om en
värld som Du aldrig kom-
mit i kontakt med eller ens
visste existerade.**

Jag föddes den 3 maj 1945 i en liten by i Hälsingland. Mina föräldrar var fattiga. Jag minns ännu hur trångt det var i den lilla stugan där vi bodde. Elektriskt ljus fanns inte utan man fick klara sig med fotogen- lampor, och jag kan än i dag känna oset från dem när jag tänker på den tiden.

Det var två mil till närmaste affär, och jag minns att far brukade cykla dit en gång i vec- kan och "proviantera", som han sade.

Jag var sex år när vi flyttade därifrån, och den miljö som då mötte mig, var så olik den jag tidigare vant mig vid, att jag redan från början fick anpass- ningssvårigheter.

NARKOTIKAHANDLARE

Kjell Olsson

Jag började skolan, och i den skola jag gick fanns det över sjuhundra elever. Det var något

annat det, än det stillsamma liv som levdes i de djupa skogarna i Hälsingland. Men i den

åldern lär man fort, och jag lärde mig ganska snart att i denna nya miljö kunde bara den starkaste och fräckaste hävda sig och bli något. Det var bara det att i min iver att bli lik de andra spelade jag över. Jag ville vara fräckare och hårdare än någon annan, och lyckades kanske också.

En dag mitt i en termin — jag hade inte riktigt fyllt femton år — bara stack jag iväg från alltihop.

Jag rymde alltså.

Utan någon egentlig anledning.

Kanske bara det var av äventyrlusta, en önskan att få uppleva något utöver det vanliga vardagliga. Eller kanske jag redan då leddes av något som var starkare än människohänder. Det har väl kanske inte någon betydelse.

Jag stack iväg i alla fall. Bort mot något som jag trodde var det stora äventyret. Och visst blev det äventyr, fast kanske inte på det sätt jag hade tänkt mig.

Fortsättning i nästa nr.

ENKLA REDSKAP BRUKAR HERREN

Av Emil Gustafsson

"Välsignad vare hans första predikan, då rösten darrade och tårarna runno. Det var ingen 'bibleförklaring' eller utredning av teologiska system. Han sprängde

formen och snavade på grammatiken, men orden kommo glödheta över hans läppar, och slöheten rodnade, där den satt vid kritikens fönster. Små ord, stora verkning-

ar! Han kom direkt från himmelen till predikstolen. Andens visdom var hans predikoutkast och böneumgänget med Jesus hans förberedelse."

Anders B. Andersson

VAD ÄR TUNGOTAL? — ETT NYTT SÄTT

Vi har i en föregående artikel sysslat med en form av tungomålstalande som är riktat till människor. Det finns dock även ett tungotal som är riktat mot Gud: "Ty den som talar tungomål talar icke för människor utan för Gud." 1 Kor. 14: 2.

Det är alltså här fråga om något som har med vårt böneliv att skaffa — det är alldeles tydligt, ty Paulus fortsätter: "Ty om jag talar tungomål när jag **BEDER** så **BEDER** visserligen min ande." 1 Kor. 14: 14.

Tungomålstalandet ger alltså en ny dimension åt vårt böneliv. —

Detta är också det vanligaste sättet på vilket tungomålstalandets gåva fungerar.

Denna nya dimension i vårt böneliv kommer främst till uttryck vid tillbedjan, tacksägelse och lovprisning. Läs 1 Kor. 14: 15—16.

Hur ofta har vi inte upplevt hur alla av vårt förstånd kontrollerade uttrycksmedel nått sin slutgräns. Vi önskar nå längre — vi önskar på ett rikare sätt priså Gud. Våra hjärtan har varit fyllda av kärlek till Jesus, av tacksamhet för Hans frälsning, av förväntan och längtan inför Hans tillkommelse, men ack, hur torftiga och uttryckslösa förefaller ej oss våra egna ord. Åter och åter upprepar vi endast: Tack Jesus — tack Jesus — tack Jesus —.

Men här vill Anden berika oss och komma vår svaghet till hjälp. —

Bönen i Anden med tungomålstalande spränger denna vår begränsnings språkbarriär och befriar oss från alla tvångsartade tankar på rätt ordval och fullödiga uttryckssätt. På andra sidan vår mänskliga begränsnings järnridå får vi på detta sätt sjunka ner i stilla tillbedjan eller höja oss i en mäktig lovprisning, vilken förlösande tycks flyta fram ur ousinliga djup i vårt inre, medan vår tunga formar ord, som vi själva och människorna omkring oss ej begriper, men som stiger rakt upp till vår Herre och Konung på himmelens tron. Själva upplever vi bokstavligen de profetiska orden i en psalm av Koras söner:

"Mitt hjärta flödar över av sköna ord; jag säger: min dikt gäller en Konung, en snabb skrivares penna är min tunga..." Psalm 45: 2.

N. T. betraktar också tungomålstalandet som en möjlighet till bön, då vi inte har en aning om hur vi skall bedja i en viss situation: "Så kommer ock Anden vår svaghet till hjälp; ty vad vi rätteligen böra bedja om, det veta vi icke, men Anden själv manar gott för oss med ousägliga suckar." Rom. 8: 26.

Hur ofta har vi inte ställts i detta bryderi: Skall vi bedja? — Hur skall vi bedja? — Vad skall vi bedja om? — Och ändå måste vi bedja — vi har ju ingen annan än Gud att gå till i vårt trångmål. — I denna situation är detta slag av tungomålstalande en tillgång som öppnar oanade möjligheten för oss. —

David Wilkerson, en ung socialarbetare bland New Yorks gatugång — många av oss känner honom som författaren till boken "Korset och Stiletten" — är sysselsatt med arbete bland tonåriga narkotikamissbrukare, barnprostituerade och unga mördare. Det är ett arbete som dagligen ställer honom inför de mest nedslående och svårbemästrade problemen i dagens värld. Han har ofta berättat om hur bön i form av tungomålstalande dagligen blir honom till hjälp i arbetet. —

David Wilkerson färdas varje dag på färjan mellan staten Island och Manhattan. Turen tar omkring en halv timme och han använder alltid den tiden till att bedja genom tungomålstalande. Han brukar börja med att tänka på de ofta för honom okända människor han under dagen skall träffa och deras eventuella problem. Sedan börjar han bedja för dem med ord, som han själv ej förstår. — Och när färjan är framme vid piren, då är han själv uppmuntrad och segerviss, trygg, stärkt och uppriskad — färdig att ofta med framgång gripa sig an med omöjliga och för honom okända uppgifter. —

Dagligen upplever också hundratusentals andra kristna runt om på vår jord välsignelsen

ATT BEDJA

av att få bruka tungomålstalandets gåva på ett liknande sätt. —

Det kan också bli din upplevelse.

●

Härmed är vi då även framme vid det stärkande momentet i tungomålstalandet. —

Guds ord säger klart och tydligt att tungotalet verkar *uppbyggande* på dem som använder det: *"Den som talar tungomål UPPBYGGER allenast sig själv..."* 1 Kor. 14: 4.

Vi kommer ständigt i kontakt med de nedbrytande och ödeläggande krafter, som är verk samma i dagens värld. Många kristna har också blivit offer för sömnaktighet och ljumhet, världslighet och religiös fåfänga, partisinne och kyrkopolitik, kritik och klandersjuka, självbelåtenhet, dubbelmoral och mycket annat. Resultatet är skrämmande. —

Här behövs sannerligen att alla uppbyggande krafter tagas i anspråk — också tungomålstalandet. —

"UPPBYGGER SIG..." — Det är ett underbart ord, som uttrycker resultatet av positiva krafterns verksamhet. —

Att bli "uppbyggd" i andligt avseende betyder att bli starkare, friskare, gladare, friare, tryggare, frimodigare, mera nitisk och mera uthållig, pålitligare och på allt sätt bättre skickad för livet och tjänsten.

Allt detta tillförs oss på ett oförklarligt sätt genom vår bön och tacksägelse i Anden, då vi inför Gud med våra tungor frambringar "obegripliga ord". — Är det inte underbart! —

Med detta för våra ögon förstår vi Paulus bättre då han utropar: *"Gud vare tack, jag talar tungomål mer än I alla..."*

I ljuset av denna tungomålstalandets hemlighet fattar vi också vad samme apostel menar då han säger: *"Jag skulle väl vilja att I alla taladen tungomål..."* —

I nästa artikel skall vi se något på vad N. T. har att säga om tungomålstalande med uttydning.

Av

MIDNATTSROPETS

småskriftserie

I DAG GÖR JESUS UNDER

har nu häftena 1 och 2 utkommit.

Häfte 1

JAG VAR NERE I BOTTEN — JESUS LYFTE UPP MIG

Sven-Åke Asplund vittnar om sin egen upplevelse av frälsning och Andedop.

20 sidor. Pris 1 krona.

Häfte 2

EN TONÅRSDYNAMITARD BLIR EVANGELIST

Gunnar Karlsson-Kärråkras väg till frälsning och helig kallelse.

24 sidor. Pris 1 krona.

SPRID DEM I MASSOR!

Vid köp av 50 ex. 50 %.

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott st. häfte 1,
.... st. häfte 2 i serien: I dag gör Jesus under.
(Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

JESUS KAN FRÄLSA NARKOMANER

***En fd tablettmissbrukare vittnar
här om sin upplevelse och om be-
hovet av människor som kan för-
medla andlig hjälp***

"Vårt evangelium kom till eder icke med ord allenast, utan i kraft och helig Ande och med full visshet. I veten ock, på vad sätt vi uppträdde bland eder till edert bästa."

Jag tycker att dessa ord som Paulus säger också överensstämmer till stor del på de vänner jag träffade och fick gemenskap med vid min omvändelse till Jesus Kristus, tack och lov.

Jag skulle vilja ställa en allvarlig fråga till dig, en aktuell och mycket omdiskuterad fråga i dessa dagar. Det gäller narkotikan. Förstår vi som kristna och känner vi nöd för detta stora problem som narkomanin och alkoholismen utgör? Om jag skulle våga att svara själv inför dig käre läsare, så måste mitt svar bli nej. Du kanske tycker att det var i överkant, men jag tror att man själv måste ha varit i träsket om man riktigt skall kunna förstå dessa arma människors problem, deras inre. Som du förstår har jag själv levat ett liv i elände, smuts, otukt och allt vad syndens lön giver, och ändå har jag svårt ibland att förstå och brinna för mina kamraters räddning.

Kära trossyskon, vi måste vakna upp, kristendomen håller på att glida förbi socialgrupp 3. Vi får komma ihåg att Jesus

mest arbetade och umgicks med skökor, drinkare, publikaner. Umgås jag endast med socialgrupp 1 eller jämställda? Som jag ser saken har vi som kristna här en jättechans att göra nytta för samhället och samtidigt få proklamera en stor Jesus, en som frälsar hela människan, "Ande, kropp och själ". —

Min personliga tro är den, att både du och jag vill vara med i stridsledet och höja den blodstänkta fanan mot alla andevärldens furstar och väldigheter i träsket och vinna en härlig seger. Har vi nu vaknat upp och vill gå till strid så ska vi tacka Gud för att Ordet har verkat i vårt hjärta.

MEN!

Här vill jag betona en sak. Vi skall inte rusa iväg i vår verksamhetslust utan stanna kvar i Jerusalem och bli beklädda med kraft. Att komma till dessa människor utan kraft ifrån höjden, det är som att spola vatten på en som håller på att drunkna.

Ser vi ut över den religiösa världen idag så har vi i mångt och mycket missuppfattat Jesu missionsbefallning, när han säger att vi ska gå ut och evangelisera hela världen. I stället verkar det som om vi strävade efter att socialt få den bättre. Hur är läget idag hos dig och mig eller våra församlingar?

Har vi det evangelium som Paulus hade till tessalonikerna eller har vi ett uppblandat evangelium utan kraft? Träsket ropar efter bröd. Skall du och jag ge dem det, ska vi låta dem få dricka sig otörstiga av livets vatten? Det är du och jag som ska ge dem det "fritt och för intet".

Vårt vapen är, och har alltid varit Anden. För den kamp vi har att utkämpa är icke en kamp mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter i andevärlden. Här gäller det att alla stridsmän är döpta i helig Ande. Vårt ansvar är även stort mot våra ungdomar, så att vi för dem rätt och att vi skickliggör dem för en strid mot ondskan, så att de kan bli en hjälp för den missanpassade gruppen i samhället. Jag tror att börjar vi från rätt håll och framför evangeliet i Ande och kraft, så blir samhället, utan att vi tänker på det bättre.

Dessa tankar kommer från djupet av mitt hjärta. Jag vet hur jag själv behövde kraften för att kunna leva ett kristet liv i seger. Har en person levt i årtal i synd och skam så håller inte en själv- eller fostringsfrälsning utan det behövs en verklig rejäl andeuppfyllelse till hela människan. All ära åt Jesus att jag fick uppleva en kraft utanför de mänskliga resurserna, pris ske Gud. Jesus är sannerligen god.

Jag kommer ihåg en episod i mitt liv, som jag gärna vill berätta, som belyser storheten hos Jesus. En kväll kom jag hem i taxi. Hade festat och småknarkat i veckor så jag var verkligen nere. Väl inkommen genom köksdörren, vilket kunde vara svårt ibland, eftersom man i regel såg dubbelt, märkte jag att plånboken var borta. I mitt desperata tillstånd sade djävulen åt mig, att det är ingen idé att leva längre. Ta sömn- och nervtabletterna du har i skåpet så är allting slut.

Den gången segrade djävulen. Jag gick till skåpet och tog fram burkarna, jag tror det var tre stycken sammanlagt, kanske ett hundratal tabletter. Jag svalde dessa till ett glas vatten och efter 5—10 minuter sov jag en djup sömn, som ledde till medvetlöshet. Som ett Guds under var familjemedlemmarna hemma och kunde ringa efter ambulans efter mitt insomnande.

Fyra dagar efteråt vaknade jag till liv igen efter att läkare hade gjort ett underbart arbete med mig, men framför allt var Gud med. Sedan följde den vanliga visan med mentalsjukhus; jag hade försökt ta mitt liv.

Jag hoppas du nu förstår att mitt liv var ett rent helvete här på jorden i många år. Men pris ske Gud, en dag fick jag svara ja på kallelsen till frälsning och sedermera även ja till evangelistens verk, o vilken Nåd!

När jag skriver dessa rader är jag ute i arbete för Herren och min bön är att smörjelsen må vara hos mig alltid. Kom ihåg min vän att Jesus är alla syndares vän, även narkomans, alkoholists och skökan.

Se på Jesus, där finns det hopp. AMEN.

Bernt Andersson
Sundsvall

Så här upplevde jag

MITT ANDEDOP

Då jag för fem år sedan kom på mitt första Maranata-möte, hörde ungdomar och äldre tala i tungor och storligen prisa Jesus, var detta helt främmande för mig. Jag visste att det fanns något som kallades andedop och tungotal, men hade aldrig hört talas om dess betydelse och nödvändighet, trots att jag bekände mig som frälst och flitigt besökte alla möjliga möten. —

Första mötet jag var med på i Maranata var ovanligt mot allt vad jag tidigare varit med om. Alla syntes så glada även om en del var litet högljudda och betedde sig konstigt, tyckte jag. Många gånger har jag sedermera tackat Gud för den syster och arbetskamrat, som tog mig med på flera möten; det var också hon som övertalade mig att följa med på det möte som blev vändpunkten i mitt liv. —

Det var under bibelskolan. Några elever och äldstebröder skulle åka till Dalarna över helgen och vi fick följa med. Jag kände mej ganska bortkommen bland dessa lyckliga själar.

Innan kvällens offentliga möte skulle det bli bön och då frågade en broder om jag var andedöpt. — Nej, det var jag ju inte, och utan att fråga mig började alla att bedja för mig, varefter de bad mej tacka Jesus för att han döpt mej i Anden. Jag var fullständigt som förut, men tänkte "det måste de ju veta, så då är jag andedöpt" — och så började jag tacka Jesus för Andens dop. Men att skrika högt eller bete mig underligt hade jag inte en tanke på. —

På det offentliga mötet fick jag nåd att säga JA till Jesus på en punkt som jag länge tvekat — att låta döpa mej. — Hade vetat vägen men ej vågat ta steget. Nu talade jag med äldstebröderna om min längtan att bli döpt och fjorton dagar därefter skedde det.

Under resan hem från Dalarna prisade vi Jesus för vad han gjort, för hans nåd och trofasthet — och då, helt plötsligt, i bilen, på väg mellan Dalarna och Stockholm upplevde jag en underbar kraft och välsignelse och fick prisa Jesus i nya tungor.

Den dagen blev en vändpunkt i mitt liv.

Må detta vittnesbörd bli en hjälp för alla dem som ännu inte sagt JA på alla punkter till Jesus. Då skall Han säkert svara på bön och döpa i Anden. Också dem som längta efter förnyelse gäller samma löfte. På bönsens väg få mera av Jesus.

Fridshälsningar

Monica Andersson

.....
***I den här spalten
skall vi återkomma
med personliga vittnesbörd om upplevelsen av dopet i den Helige Ande.***

***Berätta kortfattat
om Din erfarenhet
för den här spalten.***

RED.

.....

VAD ÄR DIN VISION?

Av Enoch Karlsson

"Där ingen vision finnes förgås folket."

Ords. 29: 18 (Engelsk översätn.).

Ordet vision betyder ju att se syner eller synförmåga. I den danska bibelöversättningen står det "Utan syner förvildas ett folk". Om vi nu vänder på det hela och betraktar den positiva sidan, så får vi fram denna underbara sanning att där det finnes vision där blir Guds folk bevarat från att förgås, bevarat från att bli tygellöst och förvildat. Ett enigt folk med en gemensam vision, tack och lov, detta är Herrens mening med sitt folk.

VAD SOM BÄR ÄR VISIONEN

Hade jag inte haft denna levande vision, då skulle jag inte orkat länge. Jag skulle kommit där alla lycksökare och alla dessa som har strävat efter en plats i solen har kommit, nämligen i knotets och knorrets träskmarker, därför att det inte gick som de hade tänkt sig.

Man har kommit så ödmjukt och så försynt och nästan bett om ursäkt att man har existerat tills man har fäste i gemenskapen, men sedan har det visat sig att det inte varit annat än förklädda gibboniter som hade kommit in med torrt bröd och utslitna lappade kläder. Se upp för dessa, kära vänner, när de kommer, ty de är väldigt listiga. Till och med Josua blev lurad och tillförsäkrade dem fred. Jos. 9: 15. Läs hela kapitlet. Det är skrivet till lärdom och vägledning för oss som har tidernas ände inpå oss. Låt oss inte tolerera vad som helst. Då blir följden den att vi får en religiös verksamhetsträldom av förklädda gibboniter. Låt oss se till att vi får en klar syn på de andliga tingen nu då så många har blivit andligt skumögda, lik Isak fordom som välsignade det som inte skulle välsignas. När folket kommer in i Esaus förklädnad så säger man att jag känner det så öppet för den personen. Tänk vilken tillgång för vår verksamhet! Känn inte efter, hör på rösten vem det är. Hade den gamle Isak gått efter rösten så skulle han inte blivit bedragen, ty han hörde ju rätt, och sade: "Rösten är Jakobs, men händerna äro Esaus händer" och han välsignade honom." 1 Mos. 27: 22, 23.

Är du efraimit, frågade Jeftas män fordom dessa flyktingar från Efraim som ville komma över på Jeftas och Gileads sida. Om de då svarade nej, sade de till dem: säg Schibbolet. Då

var det fyrtiotvå tusen efraimiter, som inte kände till det språket, och deras uttal rörde dem, ty de sade sibbolet, och kände således icke till Schibboletspråket, det andliga språket. Strömspråket — vadet Schibbolet betyder ju ström eller strömdrag — men över till Jefta ville de komma. Nej, de blev nedgjorda alla av Gileads män. Dom. 12: 4—6.

Efraimiterna kunde man aldrig lita på. Stammen hade också förlorat sitt förnämsta karaktärsmärke — att vara avskild för Herren — därför skriver Hosea om Efraim och säger: "Efraim beblandar sig med andra folk; Efraim har blivit lik en ovänd kaka." Hos. 7: 8. Han var bara bakad på en sida, därför var han kraftlös, ty "främlingar hava förtärt hans kraft, men han förstår intet". Hos. 7: 9. Men han förstår att sätta ut fällor för profeten. Ja, en lurande fiende är Efraim mot min Gud. För profeten sättes fällor på alla hans vägar och utlägges snaror i hans Guds hus. Hos. 9: 8.

Varför detta?

Efraimiterna ville aldrig gå dödens väg — därför var alltid Efraim och profeten dödsfiender, och förbliver så än i dag. —

Varför gick du ut ur pingstväckelsen? —

Många kommer till mig och frågar varför jag gick ut ur pingstväckelsen. Jag har aldrig gått ut ur pingstväckelsen — den lever jag i med hela mitt hjärta. Jag är född i pingstelden, i den väckelse som kom på pingstdagen. Apg. 2: 1—4. Men jag gick ut ur pingtsamfundet, när det icke längre fanns rum för den eld, den förlossning och frigörelse som Gud hade nedlagt i mitt hjärta. Jag gick ut med en levande vision, och ingen makt i världen kunde hindra mig. Nu är jag utestängd ur pingtsamfundet med Jesus, och lever i pingstväckelsen med ande, kropp och själ, tack och lov, det är tusen gånger bättre att vara utestängd med Jesus än inestängd i pingtsamfundet med en religiös form med sken utan verklighet. Allt skall vara så estetiskt och formfulländat så det finns snart inte plats för Andens frihet och nya testamentets mötesprogram längre.

Jag gick ut med Jesu suveräna seger levande för mitt hjärta, och vi segrar med honom om vi går dödens väg med Jesus utanför lägret och tar vårt kors på oss var dag och så följer Jesus.

Församlingens upprättelse hade också den helige Ande gjort levande för mig. Herren vill föra fram sin församling till det den var i begynnelsen. Vi har därför inte gått för någon ny rörelse, för något nytt samfund, eller maranatasamfund som man kallar det. Nej, vi säger inte kom till oss, vi säger med Paulus: "Och honom förkunna vi för vår del, i det vi förmana var människor och undervisa var människor med all vishet för att kunna ställa fram var människa såsom fullkomlig i Kristus." Kol. 1: 28. Vi vill älska alla brudesjälur ut ur alla religiösa läger ut för att möta brudgummen. Halleluja!

BLINDA LEDARE

Jesus sade till lärjungarna, när det gällde fariséerna och de skriftlärd: "Frågen icke efter dem. De äro blinda ledare; och om en blind leder en blind, så falla de båda i gropen." Matt. 15: 14.

"Och Herren talade till Moses och sade: Tala till Aron och säg: Av dina avkomlingar i kommande släkten skall ingen *som har något lyte* träda fram för att frambära sin Guds spis." 3 Mos. 21: 16, 17.

En Herrens präst måste kunna se klart och vandra Herrens raka vägar utan att halta vare sig hit eller dit för att tackas människor. Därför säger Hosea: "Dock bör man icke så mycket gå till rätta med någon annan eller förebrå honom eller förebrå ditt folk som man bör gå till rätta med prästen." Hos. 4: 4. Han bör äga Andens ljus och Andens uppenbarelse när han ställer sig fram för folket så att det blir uppenbarelse i gudstjänsten.

I tabernaklet fanns inget naturligt ljus utan ljuset kom från den sjuarmade ljusstaken. Och Mose ställde ljusstaken in i uppenbarelsetältet *mitt emot bordet* på tabernaklets södra sida. 2 Mos. 40: 29. Och han skulle till ljusstaken göra sju lampor, och lamporna skulle han sätta upp så, att den kastar sitt sken över platsen framför. 2 Mos. 25: 37. Ljust föll på skådebrödsbordet, där bröden voro upplagda. 2 Mos. 40: 22—23, så att prästen såg att äta. I dag har vi inte skådebröd eller ljus från den sjuarmade ljusstaken, men vi har Jesus, han som är det levande brödet, och vi har Andens ljus ibland oss. Ljuset faller på Jesus, ty det står ju i Joh. 16: 14: "Han skall förhärlika mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder."

Vi behöver alla mer av Andens uppenbarelse i våra sammankomster. Alla skall vi vara döpta i den helige Ande och eld och hava andliga nådegåvor. "Ty i en och samme Ande äro vi alla döpta till att utgöra en och samma kropp, vare sig vi

äro judar eller greker, vare sig vi äro trälar eller fria; och alla hava vi fått en och samme Ande utgjuten över oss." 1 Kor. 12: 13.

När Paulus hade räknat upp de nio andliga nådegåvorna som anden givit till församlingen så säger han: "Men allt detta verkar densamme ene Anden, i det han alltefter sin vilja tilldelar åt var och en någon särskild gåva." 1 Kor. 12: 11.

Alla frälsta och döpta i vatten och helig Ande och bärare av andliga nådegåvor — är inte detta ett mål att arbeta för. Paulus skriver till församlingen i Korint och säger: "Jag tackar Gud alltid för eder skull för den Guds nåd, som har blivit eder given i Kristus Jesus, att I haven i Honom blivit rikligen begåvade i alla stycken, i fråga om allt vad tal och kunskap heter. Så har ju ock vittnesbördet om Kristus blivit befäst hos eder, så att I icke stån tillbaka i fråga om någon nådegåva, medan I vänten på vår Herres, Jesu Kristi, uppenbarelse." 1 Kor. 1: 4—6.

När nådegåvorna är i bruk i våra möten och anden uppenbarar sig på detta sätt, då får också vi den rätta visdomen. Folk blir frälsta och friska, det blir respekt för det vi håller på med.

O, att Anden finge falla på ett ännu mäktigare sätt i församlingarna, och ett klart vittnesbörd, ett fulltonigt evangelium fick framföras som blev befäst hos folket. Då skulle snart församlingarna resa sig i styrka och vara redo att kasta ut allt som inte tål uppenbarelsens ljus genom dyngporten. Neh. 3: 14. Låt oss bedja med sången:

"Låt anden falla uppå oss som fordom,
när lärjungskaran uti salen satt.
Låt samma eld från himlen komma neder
till oss i kristenhetens ljumma natt."

Ja, låt oss i Jesu namn gå in för Herrens ansikte och bekänna våra synder och rensa ut allt som är till hinder för att Herrens härlighet skall sänka sig ned över oss på ett ännu mäktigare sätt än vi förr har upplevt, nu då så många kyrkosamfund lägger sig till ro i den stora skökans famn och uppslukas av henne. Upp. 18 kap.

Herren varnar och ropar: "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor." Upp. 18: 4. Här är det inte endast fråga om ett utgående, här gäller det en radikal skilsmässa med allt skökoväsen. 2 Kor. 6: 17—18.

SE, BRUDGUMMEN KOMMER!

När han kommer skall han hämta en brud som "kommer stödd på sin vän". Höga visan 8: 5.

GÖTA LÖVSUND I HONGKONG

Göta Lövsund är i full verksamhet i Hongkong. Dels i möten dels med traktat- och skriftspredning. Hon deltar också i arbetet på ett barnhem. Maranataförsamlingen i Stockholm som iklätt sig ansvaret för hennes underhåll förmedlar gärna din gåva. Adr.: Missionskassör Sture Svärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg. Postgiro 44 10 05.

Hon har kastat bort alla falska stöd, hon har ett stöd och det räcker, tack och lov, **det** stödet är Vännen vit och röd, han som är **här**lig framför tio tusen. Höga visan 5: 10.

När Jesus talar om sin tillkommelse, säger han: "Jag säger eder: Den natten **skola** två ligga i samma säng; den ena skall bliva **upptagen**, den andra skall lämnas kvar. Två **kvinnor** skola mala tillhopa; den ena skall bliva **upptagen**, den andra skall lämnas kvar." Då frågade de **honom**: "Var då, Herre?" Han svarade dem: "**Där** den döda kroppen är, dit skola ock rovfåglarna församla sig." Luk. 17: 34—37.

Den levande kroppen som tages **hem** till himmelen är brudeskaran — den **stridande**, blodtvagna och segrande församlingen. Den döda

kroppen som blir kvar är den stora skökan. "Fallet är det stora Babylon — det har blivit en bön för onda andar, ett tillhåll för alla slags orena andar, och ett tillhåll för alla slags vederstyggliga fåglar." Upp. 18: 2.

Precis som Jesus förutsade, där den döda kroppen är, dit skola ock rovfåglarna församla sig, för att frossa på det döda skökoköttet, men, pris ske Gud, Andens milda duva trivs inte där. Duvans som ingen plats fann där hon kunde vila sin fot, för i stället ett friskt oljeblad med sig in i Arken. Tack Jesus för den stridande, andesmorda och i blodet tvagna brudförsamlingen, som snart skall hemförlovas innan vedermödans hemska natt drabbar vår förbannade jord. —

Amen!

JESUS helade mig...

Martti Hyttiäinen

"Är då något så underbart att Herren icke skulle förmå det?" 1 Mos. 18: 14.

Då jag två gånger fått uppleva Guds underbara gärningar i mitt liv då han botat mig från sjukdom och gjort mig helbräddad vill jag till Jesu ära berätta om dessa underbara Guds ingripanden i mitt liv.

Första händelsen var år 1966 i maj månad. Då inträffade en olyckshändelse på min arbetsplats. Medan jag i stora valsar mjukade upp gumminmassa råkade jag få min högra hand mellan valsarna. Dock stannade maskinen så fort att inte hela handen rycktes av, men handen var obrukbar. På lasarettet lades handen i bandage. Dagen innan Gud grep i badade jag bastu och då kunde jag inte lyfta handen utan hjälp.

Nästa kväll skulle vi ha bönemöte i en stuga utanför Markaryd och redan då jag kom in kände jag Guds närvaro på ett förunderligt sätt. Under bönemötet bad jag broder Ivar Rudgard bedja för mig att Gud skulle hela mig och det gjorde han och flera av vännerna lade händerna på mig. I samma stund kände jag en varm ström genom min arm, och jag blev förvissad om att nu hade Gud helat mig.

Bedjarna lämnade mig, men då började jag titta på min

hand som var inne i bandaget och i mitt huvud kom tanken: "Varför har jag bandaget ännu, Gud helade ju mig?" Och under tacksägelse och jubel började jag nysta upp bandaget.

Det första jag lade märke till var att jag utan hjälp kunde lyfta upp min hand. Aldrig hade det känts så underbart att få med upplyfta händer prisa Gud. För det andra hade jag ett av fingrarna på sned efter olyckan och läkaren sade att det behövde genom operation sättas på rätt håll. Men inför mina ögon rättade detta finger sig och ännu i dag är det rakt som de andra fingrarna. Det blev en underbar tacksägelse och lovsång. —

Andra händelsen inträffade i november 1967. Jag hade i nära ett års tid lidit av en svår sjukdom och läkarna ordinerade att enda hjälpen att bli frisk var att bli opererad. Därför hade jag blivit intagen på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg. Många bröder hade bett för mig, men sjukdomen blev bara värre.

Så nu låg jag alltså och väntade på att bli opererad. Många prover togs, bl. a. var jag i röntgen flera olika omgångar, och så kom dagen då beslutet kom att nästa morgon skulle jag opereras. Operationen skulle

vara mycket svår och jag var lite orolig för utgången av den.

På kvällen kände jag en inre maning att kontakta broder Enoch Karlsson i Göteborg, vilket jag gjorde genom att ringa upp honom. Efter en stunds samtal sade broder Enoch till mig: "Nu skall jag bedja för dig och Gud skall gripa in och göra dig helbräddad." Nog visste jag att Gud kunde göra det, och därför ropade mitt inre till Gud under broderns bön. Vi kände en underbar kraft under bönen liksom en stark förnimmelse av att nu grep Gud in. —

Nästa morgon gjordes alla förberedelserna för operationen och jag rullades in i korridoren för att sedan köras in i själva operationssalen. Allt gjordes klart. Visst började det kännas som om att Gud kanske inte ingrep i alla fall utan jag var tvungen att gå igenom operationen. Men så rätt som det var, just då allt var klart, kom läkaren som skulle operera mig och sade att jag inte skulle opereras. De sista proven hade visat att det var inget som behövde opereras, allt var borta!

Senare hade jag ett långt samtal med överläkaren, vilken uttryckte sin förvåning över att första proven visade att operationen var absolut nödvändig och rätt som det är, så visade provet att det inte fanns något att operera. Jag visste ju vad som hänt och en stor tacksamhet fyllde mitt inre till Gud som hade hört bön och gripit in. Jag fick genomgå flera prov efteråt med samma resultat, undret hade skett. Så jag fick återvända hem från lasarettet.

Du som tvivlar i ditt innersta på att Gud inte vill möta dig i din sjukdom, vet att Gud sannerligen hör bön och ännu i dag är Han den store Läkaren som förmår och vill göra dig frisk.

Martti Hyttiäinen
Tvååker

Evangelii Center

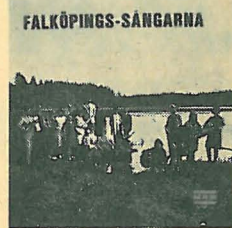
Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

I tusentals hem spelar man nu MARANATA-SKIVOR

VARFÖR? Därför att de förmedlar
ett verkligt väckelsebudskap och griper!

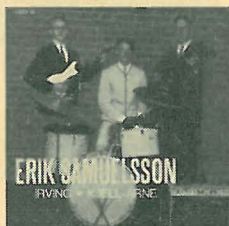
DETTA BUDSKAP måste NU UT i allt vidare kretsar.

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och bas: *Din nåd är mig nog/ Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.*

C 6778. Sju sjungande fruar (Gitarrgrupp från Nässjö). *Frid, frid Ijuvliga frid/Aftontankar/Min Kung och jag/Jag har en vän.*

CCEP 55. Noasången/Innanför eller utanför/Rum, rum, kom här är rum/Vid korset finns rum för dig/Fribiljetten/På löftenas vagnar/Hur underlig är du i allt vad du gör/Ånkan.

MRM 52. Sionförsaml. sångare i Falköping med Curt & Roland (nyinspelning): *Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/Om du finner jordisk makt och ära/Han lever.*

MRM 49. Gösta Fredensjö sjunger till ensemble: *Den bräckliga skutan/Led mig o Herre/På enkel biljett/Till vårt hemland.*

MRM 50. Bosse Andersson sjunger: *Nere i dalen/Jesus min törnekrönte Konung/Främlingsland/I Himlens land.*

MRM 53. Marita Hammar (inspelning nov. 1967): *O, säg mig varför gråter du —?/Snart skall portarna öppnas där hemma/O du kära Golgata/Jag är glad.*

MRM 55. Curt Petersén, Roland Lundgren (insjungen. nov. 1967): *Vi är på resa/Tänk för dig som vandrar utan Gud/Ovan stjärnor klara/Mitt hem bortom bergen.*

MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: *Ljuvligt och kärleksfullt/Mamma är det långt till himlen?/Som en härlig gudomskälla/Till himlens land.*

HEP 264. Bosse Andersson sjunger fyra sånger: *Den gamla sången/Möt mig, o Gud/Jublande, sjungande går jag/Striden på jorden ej evigt skall vara.*

EP 99. Anita Nilsson och Bosse Andersson sjunger duett: *Ljudet av Hans steg/Strålände stad/Ser du ljuset som strålar/Vid Hans kors.*

MRM 44. Duett-sånger av Kurt Petersén och Roland Lundgren: *Barnabön/Vitare än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna.*

MRM 54. Bosse Andersson (inspelning nov. 1967): *Snart en dag skall Jesus komma åter/Mitt hem det är ej här/Den avfälliges bön/Snart en morgon bryter fram.*

SKIVPAKET

KÖP 5 SKIVOR — DU FÅR 10 GRATIS

För att hjälpa dig att sprida dessa härliga skivor till gamla, sjuka och avsidstagna har vi iordningställt ett skivpaket med 15 st. av oss utvalda skivor och Du behöver endast betala 5 av dem och 10 medsändes gratis.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt) Pris 11: — pr st.

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

..... 1 st. skivpaket (15 skivor).

..... Hel skivserie, 10 st., 110: — + porto, mot avbetalning 10: — per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

DENNA SIDA
kommer i fortsättningen
att upplåtas för
MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
nedanstående storlek är 50:—

Stormöten i Jönköping

FOLKETS HUS den 10–11 febr.

i samband med evangelistveckans avslutning.

Lördag 19.30. Söndag 11.00, 15.00 och 19.00. ERNST HÖGLANDER, församlingens och tillre-
sande vittnen. MARANATAFÖRSAMLINGEN

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och
väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Besök Midnattsropets Missionsbokhandel

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM

VÄCKELSELITTERATUR, BIBLAR, TRAKTATER, MUSIKINSTRUMENT
m.m. tillhandahålles.

EVIGHETSHOPP

*Famnad av nattens ve —
Vandrarn vid vägen satt,
av vandringen trött och matt,
ändock hans läppar le.*

*Blicken han riktar opp —
Skådar i ödslig natt —
stjärnor, som vinkar glatt —
maning om tro och hopp!*

*Tro, som ej slocknar ut —
Låga, som brinner ljus —
Vägen till Faderns hus
Lyser till livets slut.*

*Hopp, som ger trötte mod —
Evighetsbopp, som vet
ej om förgänglighet —
Ark över syndens flod.*

Kristoffer Kristoffersson

Till hjälp för dem som ännu ej inbetalat sin pren.avgift för 1968 medföljer detta nr ett inbetalningskort. De som redan gjort sin inbetalning kan givetvis lämna det utan avseende.